

NASLOV ORIGINALA:

Michael Newton

Journey of Souls: Case Studies of Life Between Lives

First Edition Copyright © 1994

Fifth Revised Edition Copyright © 1996 Michael Newton

Published by Llewellyn Publications

Woodbury, MN 55125 USA

www.llewellyn.com

Za izdanje na srpskom jeziku © Publik praktikum 2019

ZA IZDAVAČA:

Marko Sabovljević

GLAVNI I ODGOVORNI UREDNIK:

Marina Sabovljević

PREVOD:

Milica Rakić

LEKTURA I KOREKTURA:

Maja Banjac Kesić

DIZAJN KORICE:

Siniša Subotić

ŠTAMPA:

Alpha print, Zemun

TIRAŽ:

1000

IZDAVAČ:

Publik praktikum

Dobrovoljačka 10/I, Zemun

office@publikpraktikum.rs

011/4202 544; 011/4202 545

Sva prava su zadržana. Nijedan deo ove knjige ne sme se kopirati ni prenositi u bilo kom obliku ili bilo kojim sredstvima, elektronskim ili mehaničkim, uključujući fotokopiranje, snimanje ili bilo koji sistem za skladištenje i pretraživanje informacija, bez pismenog odobrenja izdavača.

DR MAJKL NJUTN

PUTOVANJE DUŠA

HARMONIA

Pegi, mojoj voljenoj supruzi i srodnoj duši.

Osim što zahvaljujem svojoj supruzi na ogromnom doprinosu ovoj knjizi, posebnu zahvalnost želeo bih da izrazim Nori Mejper i Džonu Feju, i onim saradnicima koji su odvojili deo svog života da bi mi svojim savetima i rečima podrške pomogli u objavljivanju ove knjige.

Zahvaljujem i svim svojim klijentima, čija je hrabrost ovo istraživanje učinila mogućim tako što su mi dopustili da zajedno sa njima putujem stazama njihovog uma.

SADRŽAJ

Uvod.....	11
Poglavlje I: SMRT I ODLAZAK	19
Poglavlje II: VRATNICE DUHOVNOG SVETA.....	29
Poglavlje III: POVRATAK KUĆI	39
Poglavlje IV: ODVOJENE DUŠE.....	59
Poglavlje V: ORIJENTACIJA	69
Poglavlje VI: TRANZICIJA.....	89
Poglavlje VII: SMEŠTANJE	105
Poglavlje VIII: NAŠI VODIČI.....	125
Poglavlje IX: POČETNIČKA DUŠA.....	143
Poglavlje X: DUŠA SREDNJEG NIVOA	165
Poglavlje XI: NAPREDNA DUŠA.....	189
Poglavlje XII: IZBOR NOVOG ŽIVOTA	223
Poglavlje XIII: IZBOR NOVOG TELA.....	245
Poglavlje XIV: PRIPREME ZA POLAZAK	275
Poglavlje XV: PONOVO ROĐENJE	289
Zaključak.....	299

*Skriveno carstvo spoznaćeš
gde duše borave sve.
Put je pred tobom,
kroz maglu smrti vodi te.
Kroz ovaj večni prolaz
svetlost što pleše put ti kazuje.
Nje se budan ne sećaš,
ali u transu vidiš je.
M. Nj.*

Uvod

Da li se plašite smrti? Da li se pitate šta će se desiti sa vama kada umrete? Da li verujete da je moguće da posedujete dušu koja je ovamo došla s nekog drugog mesta i koja će se vratiti tamo nakon što vaše telo umre, ili mislite da je to ipak samo pusta želja koju je stvorio strah? Paradoksalno je da ljudska bića, jedina od svih stvorenja na Zemlji, moraju da potiskuju svoj strah od smrti kako bi mogla da žive normalno. Ali nagon za opstankom nikada nam ne dozvoljava da zaboravimo na tu krajnju opasnost po naše postojanje. Što smo stariji, sablast smrti sve više narasta u našoj svesti. Čak se i religiozni ljudi plaše da smrt predstavlja kraj naše ličnosti. Naš najveći strah od smrti potiče od pomisli o ništavilu koje će prekinuti sve naše veze sa porodicom i prijateljima. Smrt sve naše ovozemaljske ciljeve čini beznačajnim.

Kada bi smrt bila kraj svega u vezi sa nama, život bi zaista bio besmislen. Ali neka moć koja se krije unutar nas omogućava nam da gajimo pomisao na život posle smrti i da osećamo kako smo povezani sa nekom višom silom, pa čak i sa večnom dušom. Ako zaista imamo dušu, kuda ona odlazi posle smrti? Da li izvan našeg fizičkog univerzuma postoji nekakav raj pun inteligentnih duša? Kako on izgleda? Šta radimo kada dođemo tamo? Da li postoji neko vrhovno biće koje vlada tim rajem? Ova pitanja stara su koliko i ljudski rod, a za većinu nas i dalje predstavljaju misteriju.

Za većinu ljudi, istinski odgovor na tajnu života posle smrti i dalje se nalazi zaključan iza duhovnih vrata. Ovo se dešava zbog amnezije o identitetu naše duše, koja je u sve nas usađena i koja na svesnom nivou pomaže u procesu spajanja duše i mozga. U poslednjih nekoliko godina javnost je saznala za veliki broj slučajeva

ljudi koji su doživeli kliničku smrt, a potom su vraćeni u život. Oni su rekli da su videli neki dugačak tunel, bleštavu svetlost, čak i da su se susreli sa prijateljski nastrojenim dušama. Ali ovi izveštaji koji su navedeni u brojnim knjigama o reinkarnaciji, pružili su nam samo bledu naznaku o svemu onome što se može saznati o životu posle smrti.

Ova knjiga daje detaljan prikaz duhovnog sveta. U njoj je predstavljen niz stvarnih slučajeva koji otkrivaju šta dešava sa nama pošto se završi život na Zemlji. Ona će vas povesti na drugu stranu tunela i ući ćete u duhovni svet kako biste saznali šta se događa sa dušama pre nego što se ponovo vrate na Zemlju i otpočnu novi život.

Po prirodi sam skeptik, iako znam da ne deluje tako, imajući u vidu sadržaj ove knjige. Bavim se psihološkim savetovanjem i hipnoterapijom i specijalnost mi je lečenje psiholoških poremećaja kroz promenu ponašanja. Veliki deo mog rada čine tretmani koji se odnose na kratkoročno kognitivno restrukturiranje klijenata: pomažem im da povežu svoje misli i emocije kako bi došli do zdravih obrazaca ponašanja. Zajedno pronalazimo smisao, funkciju i posledice njihovih uverenja, jer u radu polazim od stava da nijedan mentalni problem nije izmišljen.

Na početku svoje prakse odolevao sam zahtevima ljudi da ih vraćam u prošle živote zato što sam bio orijentisan ka tradicionalnim metodama terapije. Iako sam koristio hipnozu i vremensku regresiju da bih otkrio izvore uznemirujućih sećanja i trauma iz detinjstva, smatrao sam da bi, za kliničku praksu, bilo neprimereno i neortodoksno ako bih pokušao da vratim pacijente u prošle živote. Moje interesovanje za pitanje reinkarnacije i metafiziku predstavljalo je samo intelektualnu znatiželju, i tako je bilo sve dok sa jednim mladićem nisam počeo da radim na problemu ublažavanja bola.

Mladić se žalio na hronične bolove na desnoj strani tela koji su ga mučili celog života. Jedno od oruđa kojima se hipnoterapija koristi za ublažavanje bola jeste usmeravanje klijenta na to da najpre učini da se bol koji oseća pojača, kako bi mogao naučiti kako da ga ublaži jer tako stiče kontrolu nad njim. Prilikom jedne od naših sesansi pojačavanja bola, mladić je upotrebio sliku probadanja nožem da bi opisao bol koji je osećao. Tražeći izvor te slike, otkrio sam

njegov prošli život u kom je bio vojnik u Prvom svetskom ratu koji je ubijen bajonetom u Francuskoj. Tada smo uspeali u potpunosti da eliminišemo njegove bolove.

Uz podsticaj svojih klijenata, počeo sam da eksperimentišem i da vraćam neke od njih sve dalje unazad kroz vreme, u razdoblje pre njihovog poslednjeg rođenja na Zemlji. U početku sam se plašio da će njihove trenutne potrebe, uverenja i strahovi stvoriti imaginarna sećanja. Ali ubrzo sam shvatio da naša duboko ukorenjena sećanja sadrže niz prošlih iskustava koja su previše realna i međusobno povezana da bi se mogla ignorisati. Shvatio sam od kolikog je terapijskog značaja veza koja postoji između naših života u telima koja smo nekada imali, kao i događaja iz tih prošlih života, sa onim što smo danas.

Zatim sam slučajno naišao na jedno kolosalno otkriće: kroz mentalne oči hipnotisane osobe moguće je „videti” duhovni svet, i moji klijenti u stanju hipnoze mogli su da mi pričaju o životu *između* životâ na Zemlji.

Slučaj koji je za mene otvorio vrata duhovnog sveta bio je slučaj sredovečne žene, koja je bila posebno prijemčiv hipnotički subjekat. Ona mi je govorila o svom osećanju usamljenosti i izolacije, i u tom trenutku nalazila se u onoj osetljivoj fazi kada klijent završi sa prisećanjem na svoj prošli život, koji je neposredno prethodio sadašnjem. Ova neobična žena zapala je u najviše stanje izmenjene svesti gotovo sama od sebe. Nisam shvatio da sam joj izdao prekratku naredbu da bi se to desilo, pa sam joj sugerisao da krene prema izvoru svog gubitka društvenosti. U istom trenutku, slučajno sam upotrebio jednu reč – okidač za duhovno prisećanje. Pitao sam je i da li postoji neka posebna *grupa* prijatelja koji joj nedostaju.

Iznenada, žena je počela da plače. Kada sam joj rekao da mi kaže šta nije u redu, odgovorila je: „Nedostaju mi neki prijatelji iz moje grupe i zato sam ovoliko usamljena na Zemlji.” Bio sam zbunjen i upitao sam je gde se nalazi ta grupa prijatelja. „Ovde, u mom stalnom domu”, odgovorila je jednostavno, „i u ovom trenutku ih sve vidim!”

Pošto sam završio seansu sa klijentkinjom i preslušao snimak razgovora s njom, shvatio sam da je pronalaženje duhovnog sveta predstavljalo produžetak regresije u prošle živote. O prošlim životima

napisane su brojne knjige, ali nisam našao nijednu u kojoj se govori o našem životu na nivou duše, niti o tome kako se može dopreti do sećanja ljudi na duhovni svet. Odlučio sam da istražim to područje i s vremenom sam razvio veštinu ulaska u duhovni svet uz pomoć svojih klijenata. Takođe sam otkrio da je ljudima bilo mnogo važnije da pronadu duhovni svet, nego da otkriju svoje prethodne živote na Zemlji.

Kako je moguće doći do duše pomoću hipnoze? Zamislite da se naš um sastoji od tri koncentrična kruga, od kojih je svaki manji od onog prethodnog i nalazi se unutar njega, a dele ih samo slojevi povezane svesti. Prvi, spoljašnji sloj je svesni um, koji je izvor našeg kritičkog, analitičkog razmišljanja. Drugi sloj je podsvest, i hipnoza nas najpre tamo vodi, tražeći skladište sećanja na sve događaje iz ovog i iz prošlih života. Treći krug je unutrašnje jezgro i ono što nazivamo nadsvesni um. Taj nivo predstavlja najviše sedište sopstva u kom mi predstavljamo izraz više sile.

U nadsvesti se nalazi naš istinski identitet, dopunjen podsvešću koja sadrži sećanja na mnoga alter ega koje smo imali u nekadašnjim telima. Moguće je i da nadsvest uopšte i nije nivo, već da je zapravo isto što i duša. Nadsvesni um predstavlja naš najviši centar mudrosti i perspektive, i sve informacije koje sam prikupio o životu posle smrti dolaze iz tog izvora inteligentne energije.

Koliko je pouzdana upotreba hipnoze u otkrivanju istine? Ljudi u stanju hipnoze ne sanjaju niti haluciniraju. Ne sanjamo u hronološkim sekvencama, niti haluciniramo kada smo u stanju hipnotičkog transa. Kada klijent uđe u trans, njegovi moždani talasi se usporavaju od početnog, beta stanja budnosti, zatim menjaju vibracije kroz meditativno alfa stanje, sve do različitih nivoa teta stanja. Teta stanje je hipnotičko stanje; ono nije stanje sna. Dok spavamo, nalazimo se u krajnjem, delta stanju, u kom se poruke iz mozga spuštaju u podsvest i izbacuju kroz snove. U teta stanju možemo primati i slati poruke, a svi kanali sećanja su otvoreni.

Kada su hipnotisani, ljudi doslovno prenose slike koje vide i dijaloge koje čuju u svom nesvesnom umu. Kada odgovaraju na pitanja, subjekti ne mogu da lažu, ali je moguće da pogrešno tumače ono što vide u svom nesvesnom umu, isto kao što se dešava u svesnom stanju. U hipnotičkom stanju, ljudi ne mogu da se povežu ni sa čim što ne smatraju istinitim.

Neki protivnici hipnoze uvereni su da će subjekt u transu iskonstruisati svoje sećanje i prilagoditi svoje odgovore kako bi usvojio teoretski okvir koji mu sugerije hipnoterapeut. U svojoj praksi, prema svakom slučaju odnosim se kao da informacije čujem prvi put. Kada bi se i dogodilo da subjekat nekako uspe da nadvlada hipnotičku proceduru i svesno konstruiše fantaziju o duhovnom svetu, ili kada bi se desilo da svoju sliku duhovnog sveta stvara sistemom slobodnih asocijacija na osnovu prethodno prihvaćenih ideja o životu posle smrti, njegovi odgovori ubrzo bi počeli da odudaraju od onoga što su mi rekli ostali klijenti. U ranoj fazi svoje karijere shvatio sam koliko je važno da brižljivo primenjujem unakrsno ispitivanje. Nikada nisam otkrio da je neko namerno lažirao svoja duhovna iskustva samo da bi meni udovoljio. Naprotiv, hipnotisani subjekti odmah su ispravljali svako moje pogrešno tumačenje onoga što su rekli.

Kako je broj mojih slučajeva rastao, kroz pokušaje i greške naučio sam da pitanja o duhovnom svetu postavljam pravilnim redosledom. Subjekti u nadsvesnom stanju nisu previše motivisani da svesno pruže informacije o celokupnom životu duše u duhovnom svetu. Potrebno je imati pravi ključ za otvaranje određenih vrata. S vremenom sam uspeo da usavršim pouzdani metod memorijskog pristupa različitim delovima duhovnog sveta, i da shvatim u kom trenutku tokom seanse moram otvoriti određena vrata.

Kako sam sa svakom novom seansom sticao sve više samopouzdanja, sve više ljudi počinjalo je da oseća da se dobro snalazim sa temom života posle smrti i da sa mnom mogu razgovarati o tome. Neki od klijenata, iz slučajeva koji su predstavljeni u ovoj knjizi, bili su veoma religiozni ljudi, a drugi nisu imali nikakva određena verska uverenja. Većina se nalazila negde između, sa različitim ličnim filozofskim stavovima o životu. Ali otkriće koje me je zapanjilo, kako sam sve više napredovao u istraživanju, bilo je to da su svi subjekti, kada bi bili vraćeni u stanje duše, pokazivali neverovatnu doslednost u odgovorima na moja pitanja o duhovnom svetu. Čak su koristili iste reči i fraze iz kolokvijalnog jezika dok su mi pričali o svom životu na nivou duše.

Međutim, ta gotovo identična iskustva toliko velikog broja ljudi nisu me sprečila da stalno proveravam njihove izjave i potvrđujem

neke specifične funkcionalne aktivnosti duša. Pojedini slučajevi međusobno su se razlikovali u opisima, ali do toga je dolazilo više zbog stepena razvijenosti duše, nego zbog razlike u doživljavanju duhovnog sveta.

Istraživanje je bilo mukotrpno i sporo, ali kako je broj slučajeva rastao, napokon sam došao do okvirnog modela koji opisuje večni svet u kom obitavaju naše duše. Došao sam do zaključka da misli o duhovnom svetu uključuju univerzalne istine među dušama ljudi koji žive na Zemlji. Skoro istovetna opažanja toliko međusobno različitih ljudi uverila su me da su njihove izjave verodostojne. Nisam religiozan, ali otkrio sam da je mesto na koje odlazimo posle smrti uređeno i precizno definisano i počeo sam da cenim to što postoji veliki plan, kako za život, tako i za život posle smrti.

Kada sam razmatrao kako najbolje da predstavim svoja otkrića, zaključio sam da je metoda prikazivanja slučajeva najživopisniji način na koji čitaoci mogu proceniti prisećanja mojih klijenata na njihove prošle živote. Svaki slučaj ovde izložen predstavlja dijalog između mene i mog klijenta. Ono što su klijenti rekli skinuto je sa traka na kojima su naše seanse snimane. Ova knjiga ne govori o prošlim životima mojih klijenata; ona predstavlja dokumentovanje njihovih iskustava u duhovnom svetu koja se odnose na te živote.

Za čitaoce koji možda imaju problem da shvate koncept duše kao nešto nematerijalno, opisi slučajeva koji su dati na početku knjige objašnjavaju kako se duša pojavljuje i kako funkcioniše. Svaki slučaj je donekle skraćen zbog prostornog ograničenja, ali i da bi se čitaocu pružio sistematski prikaz aktivnosti duša. Poglavlja su osmišljena tako da prikažu uobičajeno kretanje duše u duhovni svet i izvan njega, a sadrže i neke druge informacije o tom svetu.

Do opisa putovanja duše od trenutka smrti do sledeće inkarnacije došao sam tokom trideset godina bavljenja životom između životâ pomoću hipnoterapije. Ovo neobično putovanje počeo sam da istražujem početkom sedamdesetih godina dvadesetog veka i, sa svakom decenijom koja je protekla, moja saznanja su rasla. Međutim, većina slučajeva opisanih u ovoj knjizi prikupljena je tokom poslednjih deset godina. U početku me je čudilo što su se neki ljudi jasnije sećali nekih davnih života, a nejasnije onih novijih. Ali iz nekog razloga, nijedan od mojih klijenata nije mogao da se seti potpune hronologi-

je aktivnosti duše kakvu sam predstavio u ovoj knjizi. Moji klijenti živo su se prisećali pojedinih aspekata svog duhovnog života, ali su im neka druga iskustva bila zamagljena u sećanju. Zbog svega toga, čak ni kroz prikaz dvadeset devet slučajeva, koliko ih je dato u ovoj knjizi, nisam uspeo da pružim čitaocima ceo raspon prikupljenih informacija o duhovnom svetu i zato su date i pojedinosti iz većeg broja slučajeva od ovde navedenih dvadeset devet.

Čitalac će možda neka moja pitanja u određenim slučajevima smatrati prilično zahtevnim. U hipnozi je neophodno zadržati subjekta na zacrtanom putu. Kada se radi o duhovnom svetu, od hipnotizera se traži više nego kada se radi o sećanju na prošli život. U hipnotičkom transu, prosečni subjekt često dopušta umu svoje duše da odluta dok posmatra kako se odvijaju zanimljivi prizori. Moji klijenti često od mene traže da ne govorim kako bi mogli da prestanu da izveštavaju o onome što vide i kako bi samo uživali u iskustvima koja su doživeli kao duša. Pokušavam da budem pažljiv i da ne insistiram previše na zacrtanoj strukturi, ali moje seanse su obično individualne i traju po tri sata, tokom kojih treba mnogo toga obraditi. Ljudi ponekad kod mene dolaze iz veoma udaljenih krajeva i pitanje je da li će moći ponovo da dođu.

Za mene je prava nagrada da posmatram izraz zadivljenosti na licu mojih klijenata nakon što se seansa završi. Oni koji su imali priliku da zaista vide sopstvenu besmrtnost, dolaze do novog nivoa samospoznaje i osnaženja. Pre nego što probudim svoje klijente iz transa, često im usadim odgovarajuće posthipnotičke sugestije. Svesno znanje o njihovom životu kao duše u duhovnom svetu i istorijat njihovog fizičkog postojanja na planetama daje tim ljudima snažniji osećaj životnog pravca i veću energiju u životu.

Na kraju, trebalo bi da kažem da će ovo što ćete pročitati možda značajno uticati na vaše stavove o smrti. Predstavljeni materijal možda je u suprotnosti sa vašim filozofskim ili verskim uverenjima. Neki čitaoci će ovde možda pronaći uporište za svoje stavove, a nekim drugima će informacije izložene u ovim slučajevima delovati kao subjektivne priče, nalik na naučnu fantastiku. Ali ma kakvo da je vaše stanovište, nadam se da ćete razmisliti koje sve implikacije za ljudski rod nose iskazi mojih klijenata, ako je ono što su rekli o životu posle smrti tačno.